

واکنش اعضای شورای شهر تهران به اعطای یک طبقه مازاد به املاک در حال ساخت

افزایش تراکم غیر مجاز به پایتخت بازگشت

پریسا هاشمی

گزارشگر شهری هم‌میهن

روز گذشته موضوع «افزایش تراکم غیرمجاز» بر سر در سیدصوشت‌ویکمین جلسه شورای شهر تهران سایه افکنده بود. در روزهای اخیر، انتشار تصاویر پنهایی در برخی مناطق تهران که نشان‌دهنده اعطای طبقات مازاد به املاک در حال ساخت است، موجب بروز بحث‌هایی درباره رعایت ضوابط قانونی و شائبه «افزایش تراکم غیرمجاز» شده است. شهرداران مناطق ۲۲گانه تهران، بخشنامه‌ای مبنی بر صدور مجوز یک طبقه اضافه بنا صادر و ابلاغ کرده‌اند. به نظر می‌رسد این اقدام با هدف دور زدن قوانین موجود و کاهش مسئولیت شخصی شهرداران صورت گرفته است. در واکنش به این بخشنامه، مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران و تعدادی از اعضای شورا، درخواست ابطال آن را ارائه کرده‌اند، اما شهرداری ضمن امتناع از ابطال، اقدام به تمدید بخشنامه مذکور نموده است.

مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران در جمع خبرنگاران و پیش از شروع جلسه علنی شورای شهر تهران در واکنش به اعطای یک طبقه مازاد گفت: «در تهران فروش طبقه اضافه نداریم. هرکسی این موضوع را عنوان می‌کند، ببخود می‌گوید. هر شهرداری هم که اقدام به فروش اضافه طبقه کند، تخلف است و ما یقه او را می‌گیریم. هیچ شهرداری اجازه ندارد خلاف آنچه در طرح جامع، طرح تفصیلی و مصوبات کمیسیون ماده ۵ است مجوز اضافی بدهد. من بارها این موضوع را اعلام کردم باز هم می‌گویم اگر این کار را انجام دهند تحویل مراجع قضایی خواهند شد.»

سیدجعفر تشکری‌هاشمی، رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران پس از آن با تأکید بر اینکه اقدامات خوبی که صورت گرفته به معنای آن نیست که اشکالات را نادیده بگیریم و از کنار آنها به راحتی عبور کنیم، گفت: «در خصوص روش‌های پول درآوردن در شهرداری باید بگویم گاهی اتفاقاتی در سطح مناطق رخ می‌دهد که نگران‌کننده است. در فضای مجازی دیدم که در شهرداری منطقه ۱۳، تمامی قوانین شهرسازی زیر پا گذاشته شده است و مردم را تشویق کرده‌اند تا از طریق مجوز، اقدام به ساخت‌وساز غیرمجاز کنند. در اطلاعیه این شهرداری آمده بود که شهرداری منطقه آمادی اعطای طبقات غیرمجاز به سازندگان را دارد و این موضوع حاکی از آن است که ما به‌صورت غیرقانونی می‌خواهیم پول دربیاوریم که اصلاً درست نیست.»

رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران با تأکید بر لزوم اصلاح روندهای مالی شهرداری تأکید کرد: «برخی از شرکت‌ها با وجود آنکه از شورای شهر مصوبه ندارند، به آنها منابع تخصیص داده شده است؛ مانند شرکت تجارت الکترونیک پارسان شهروند که برای آن منابعی اختصاص داده شده است. جالب است بدانید برخی از شرکت‌ها، به‌دلیل اینکه اساسنامه آنها در شورای شهر بررسی نشده، هیچ فعالیتانی ندارند و عملات تعطیل هستند، اما برخی دیگر از شرکت‌ها بدون داشتن مجوزهای لازم از شورای شهر، از سوی شهرداری منابع دریافت می‌کنند.»

باید منافع شهرداری از افزایش تراکم غیرمجاز مشخص شود

سیدجعفر تشکری‌هاشمی، رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران پس از اتمام سخن علنی شورای شهر تهران در گفت‌وگو با هم‌میهن گفت: «پس از

طرح موضوع در جلسه، به من توضیح دادند که پنهایی تبلیغاتی مربوط به اعطای تراکم و طبقه اضافه از سطح شهر جمع‌آوری شده است. همچنین گفتند این موضوع مربوط به بافت‌های فرسوده بوده و مصوبه شورای شهر درخصوص اعطای طبقه اضافی در بافت‌های فرسوده است. به نظر من این توجیه کفایت نمی‌کرد چرا که آن پیر به‌صورت عام نوشته شده بود، حتی اگر منظور شهرداری صرفاً بافت فرسوده بوده، نباید این بی‌توجهی‌ها در شهر صورت بگیرد. تهران قوانین شهرسازی خاص خود از جمله؛ طرح جامع و طرح تفصیلی، کمیسیون ماده (۵) و شورای عالی شهرسازی دارد و نمی‌شود هر کسی به‌زعم و تشخیص خود در خیابان تبلیغاتی راه بیندازد و به مردم اعلام کند که من یک طبقه اضافه به شما می‌فروشم. فارغ از اینکه این اقدام ناشی از اشتباه در بیان و نوشتار بوده یا تصمیمی غلط، او با اشاره به بخشنامه شهرداران که پیش‌تر نیز مطرح شده بود، تأکید کرد: «در شورای شهر رسماً اعلام کردیم چنین اقدامی نباید صورت گیرد؛ چراکه مغایر با اصول شهرسازی و بر خلاف مصوبات شورای شهر است. ریاست شورا نیز به‌صورت کتبی توقف این بخشنامه را به شهردار تهران ابلاغ کرده است. دیوان عدالت اداری، سازمان بازرسی کل کشور و سایر نهادهای نظارتی به موضوع ورود کردند و نهایتاً اجرای آن متوقف گردید. با این حال، در خلال این مدت، تعدادی پروانه ساختمانی صادر شده و توافقاتی صورت گرفته است. حتماً ما این موضوع را به طور ویژه پیگیری می‌کنیم. باید فهرست کامل پلاک‌هایی که بر اساس این بخشنامه مجوز دریافت کرده‌اند، ارائه شود تا جنس این مجوزها مشخص شود. در صورتی که تخلفی صورت گرفته باشد، این مجوزها قابلیت توقف خواهند داشت و باید پیش از ایجاد هرگونه حقوق مکتسبه، این روند متوقف گردد.» او افزود: «باید گزارش کاملی از این روند به شورای شهر بدهند تا مشخص شود در قبال این نقض قانون، چه منافعی برای شهرداری در نظر گرفته شده که چنین حرکت خلافی انجام پذیرفته است. دستگاه‌های نظارتی نیز ورود کرده‌اند. انتظار می‌رود علاوه بر توقف

اجرای بخشنامه شهرداران، ابطال رسمی آن نیز صورت گیرد. در عین حال از روز ابلاغ این مصوبه تا روز توقف آن، باید تک تک پرونده‌ها به‌صورت ویژه بررسی شوند و اگر نفع‌رسانی به افرادی صورت گرفته قطعاً باید شفاف شود. ما در این زمینه کوتاه نمی‌آئیم تا تکلیف پرونده‌ها و نحوه اجرای مصوبه به‌صورت قطعی روشن گردد.»

تشکری‌هاشمی درباره انکار بیلبورد‌ها توسط شهرداری نیز تأکید کرد: «آنچه ما می‌بینیم پنهی است که در رسانه‌های بسیاری منتشر شده است و در حال حاضر نیز معاون اقتصادی و مالی شهرداری در پایان جلسه عدم صدور مجوزها را به من توضیح داد. بنابراین کسی نمی‌تواند آن را انکار کند. در عین حال باید بررسی کنیم در خلال این مدت مجوزهایی که صادر شده چقدر شهرفروشی صورت گرفته، در قبال این موضوع منابع شهرداری افزایش پیدا کرده و به چه کسانی به‌طور ویژه این مجوزها اعطا شده است.»

احتمال خطا در سیاست‌های کلان

مهدی عباسی، رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای شهر تهران نیز درباره اعطای یک طبقه مازاد به ساختمان‌های در حال ساخت، به هم‌میهن گفت: «مباحث شهرسازی مبتنی بر قانون است. قانون ما در قالب طرح جامع و طرح تفصیلی، به‌صورت جزئی تر پیاده شده و ما اجازه نداریم قانون را دور بزنیم. دور زدن قانون، به‌معنای از بین بردن حقوق دیگران، نابود کردن برنامه‌ریزی شهری، از بین بردن پیش‌بینی‌های آینده و ایجاد چالش است. دور زدن قانون یعنی به‌منظور تأمین منافع گذرا، آینده شهر را به هم بزنیم. به همین دلیل شورای شهر با چنین رویکردی مخالف است و رسماً نامه زده اعلام کرده که هر جا چنین اتفاقی رخ دهد، تخلف و قابل پیگیری است.» او در پاسخ به این سوال که برای چند پرونده با این روند مجوز صادر شده است؟ اضافه کرد: «پرونده‌ها تا به مرحله صدور پروانه نرسد، امکان شناسایی وجود ندارد. اما اگر چنین اتفاقی رخ دهد، نافی مسئولیت‌افردی نیست که مجوزهای غیرقانونی صادر کرده‌اند.» رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای شهر تهران تأکید کرد: «در برخی موارد ما سعی می‌کنیم خود را موفق نشان دهیم، حتی به بهای آسیب‌زدن به شهر. این روند مدیرانی است که تنها دوره مدیریت خود را می‌بینند و مسئولیتی نسبت به آینده شهر احساس نمی‌کنند. مدیران مسئولیت‌پذیر و علاقه‌مند به سرنوشت سرزمین، سعی می‌کنند خود را بدنام کنند و به‌چهره اجتماعی خود آسیب بزنند، اما از منافع بلندمدت و آتی شهر حفاظت کنند. آنها اگر با شور ملی، دینی و سرزمینی به منابع شهر نگاه کنند، خدا را ناظر می‌دانند. اگر صرف نگاه ملی باشد، برای شهر و وطن‌شان فداکاری می‌کنند. فداکاری الزام‌گذشتن از جان نیست؛ گاهی گذشتن از آبرو و مقابله با چهل عمومی است. گاهی باید در برابر ناآگاهی ایستاد تا در آینده مردم بدانند که تصمیم به نفع آن‌ها بوده است. اکنون ممکن است عده‌ای اندک در پی کسب منافع‌ی باشند و طبقه اضافی یا امتیازات دیگری بخواهند، اگر این امتیازات را ندهیم شاید بگویند چه مدیر سخت‌گیری است. اما حقوق عمومی، حقوق اجتماعی و منافع شهری در دل همین سخت‌گیری نهفته‌است.»

عباسی در پاسخ به این سوال که چند درصد از مدیران شهری و شهرداران فعلی تهران، حاضرند آبروی خود را برای حفاظت از منافع شهر گرو بگذارند؟ گفت: «ما مدیر خوب زیاد داریم اما ممکن است سیاست‌های کلان آنها را دچار اشتباه و خطا کنند. بنابراین باید دیدگاه و سیاست‌های کلان اصلاح شود.»

او در پاسخ به این سوال که منظور شما از سیاست‌های کلان تصمیمات شهردار تهران است؟ تأکید کرد: «ممکن است شهردار تهران یا تیمی از شهرداری تهران باشد. باید بدانیم اولویت فعلی مدیریت شهری چیست؟ ممکن است امروز اولویت اصلی تهران، نه اجرای پروژه‌های ظاهری و تبلیغاتی، بلکه مدیریت پساب، تکمیل تصفیه‌خانه‌ها و ساماندهی زیرساخت‌های زیست‌محیطی باشد. اگر این موضوع را درک کنیم بسیاری از مسائل حل می‌شود. ویژگی یک مدیر رف تعارضات و تشخیص اولویت‌هاست. هنگامی که اولویت‌ها از دست برود و بر مسائل فرعی تمرکز شود، مانند آن است که ساختمانی به ستون و پایه نیاز به بازسازی و ترمیم دارد اما مدیر دستگیره در را تعمیر کند. درست است که دستگیره هم بخشی از ساختمان است، اما اهمیت و نقش آن در برابر ستون‌ها چیز است.»

ورود نهادهای نظارتی به اجرای بخشنامه غیر قانونی

ناصر اماتی، عضو شورای شهر تهران نیز به هم‌میهن گفت: «در صورت جلسه شورای شهرداران، اعطای تراکم و طبقه اضافه در ایام جنگ، کسی شک ندارد. علی‌رغم ابلاغ سازمان بازرسی کل کشور، نامه‌های مکرر آقای چمران و مهدی عباسی و همچنین ورود چندباره بازرسی کل کشور، تادیوان عدالت اداری رأیی در جهت‌توقف آن صادر نکرد این بخشنامه در حال اجرا بود. اما پلاکاردها در برخی از مناطق باقی مانده و گواه آن است که این بخشنامه در حال اجرا بوده است.» او با اشاره به اینکه این اجرا برای مردم ایجاد حق کرده است، افزود: «شهرداری باید پاسخگو باشد. وقتی ایجاد یک حق ناحقی می‌شود و فرد پولی را واریز کرده و این پول به خزانه شهرداری وارد می‌شود، ایجاد حق می‌شود. در واقع مراجع قانونی باید به این موضوع ورود پیدا کنند. صد درصد مراجع نظارتی به این میزان پروانه صادر شده طبق این بخشنامه ورود پیدا می‌کنند.» اماتی در پاسخ به این سوال که شورای شهر به تعداد ایجاد این حق‌ها توسط شهرداری ورود پیدا کرده است؟ تأکید کرد: «یکی از سوالات ما این است که چه میزان از درآمد حوزه شهرسازی در ۴ ماه اول متعلق به این بخشنامه غیر قانونی است؟ انطور که ما شنیدیم، ظاهراً از اول مهر این بخشنامه متوقف شده است.»

عکس: محمد پازنو، آوش

بررسی دور جدید حملات تندروها به محمد جواد ظریف

کدام دوگانه‌سازی؟

پیامی خطرناک است که تلاش دارد جایگاه «توان دفاعی» را در برابر «مردم» قرار دهد. این اظهارنظر جناب ظریف از آن جهت قابل تأمل است که درست در زمانی مطرح شده است که بعد از جنگ تحمیلی ۱۲ روزه و تجربه تهدیدات مستقیم دشمن، اهمیت توان موشکی ایران در دفاع از جان و مال مردم بیش از هر زمان دیگری آشکار شده است. اگر امروز تهران و اصفهان و مشهد و اهواز و سهندج و تبریز و خرم‌آباد و زاهدان و اقصی نقاط کشور در آرامش اند، به دلیل همان توان موشکی است که هر متجاوز را از فکر حمله باز می‌دارد. امروزه و به‌خصوص پس از جنگ ۱۲ روزه، آحاد ملت ایران بر این مسئله تأکید دارد که قدرت دفاعی ایران اهرم قدرتمندی برای دفاع از جان و مال و زندگی مردم است، این بخش از یادداشت کیهان هم مورد توجه قرار گرفت: «اینکه آقای ظریف می‌گوید «مردم مهم‌ترند» در ظاهر سخنی درست است، اما وقتی از زبان کسی مطرح می‌شود که تصمیماتش فشار بی‌سابقه‌ای بر دوش همین مردم گذاشت، معنای دیگری پیدا می‌کند. مردم در دهه ۹۰ و در دولت مدعی تدبیر و امید به واسطه خسارت محض بر جام و قصور و تقصیر‌های برخی دولتمردان، با گرانی افسارگسیخته دست و پنجه نرم کردند. در آن مقطع تحریم‌ها دو برابر شد و هم‌زمان صنعت هسته‌ای با محدودیت‌های شدید مواجه شد. آن وضعیت حاصل همان برجامی بود که قرار بود هم چرخ سانترفیوژها را بچرخاند و هم چرخ زندگی مردم را.»

با امنیت ملی بازی نکنید!

روزنامه خراسان دیروز در یکی از صفحات خود، چکیده‌ای از یادداشت طولانی کیهان در شماره ۱۹ مهر را بدون ذکر منبع و با تیتیر «بازی ظریف با امنیت ملی» را چاپ کرد که با عنوان «خراسان مورد توجه رسانه‌های آنلاین قرار گرفت: «وزیر اسبق امور خارجه، اخیراً در اظهارنظری تأمل‌برانگیز گفته است: «اجازه مذاکرات غیرهسته‌ای را نداشتیم، اما امروز دیگر حل مشکل هسته‌ای با هسته‌ای ممکن نیست. موشک بسیار مهم است اما مردم مهم‌تر هستند و مردم، ایران را در قرن‌های گذشته نگه داشتند.» درواقع اکنون که گفتمان «هسته‌ای در مقابل زندگی مردم» پس از شکست‌های پی‌درپی کاملاً بی اعتبار شده، ظریف با تغییر تاکتیک همان استراتژی را در قالب جدیدی تکرار می‌کند: «موشک در مقابل مردم». این در حالی است که اکثریت قاطع ملت ایران، فارغ از جناح‌بندی‌های سیاسی، به‌خوبی می‌دانند که امنیت و مردم از یکدیگر جدا نیستند. در حقیقت امنیت و مردم، دوروی یک سکه‌اند و در جنگ ۱۲ روزه نیز، همگان به عیان دیدند که چگونه موشک‌های مقاومت، امنیت و عزت را برای امت اسلامی به ارمغان آورد. اگر موشک‌های ایران نبودند، کشورمان بارها و بارها توسط دشمنان این مرز و بوم شخم زده شده بود و اگر مردم نبودند، آیا این موشک‌ها معنا و اراده‌ای برای استفاده داشتند؟ بنابراین این دو، نه در تقابل، بلکه در تکامل یکدیگر معنا پیدا می‌کنند. افکار عمومی به خاطر دارد که یک جریان سیاسی در داخل کشور طی سالیان گذشته مدعی بود «دنیاى فردا، دنیای گفتمان است و نه موشک». تصور کنید که اگر بر فرض، حاکمیت در ایران، این طرز فکر را پیاده‌سازی می‌کرد و تعطیلی قدرت دفاعی و توان نظامی را رقم می‌زد، در حال حاضر در چه وضعیتی بودیم؟! افزون بر این دولت‌هایی که بدون قدرت دفاعی سر میز مذاکره نشست‌اند، معمولاً نه‌شریک، بلکه قربانی دیپلماسی بوده‌اند. نمونه‌اش را می‌توان در سرنوشت لیبی دید؛ کشوری که پس از خلع سلاح، طعمه تجا‌ور شد. بنابراین، سخن گفتن از دوگانه «موشک یا مردم» عملاً باز تکرار همان خط تبلیغی غرب است که می‌خواهد ایران را از مؤلفه‌های قدرت‌تپى کند. واقعیت این است که دشمنان بیرونی در تحقق این هدف شکست خورده‌اند و حالا برخی در داخل، آگاهانه یا ناآگاهانه، ادامه‌دهنده همان پروژه‌اند.»

موشک مهم و زندگی مردم اولویت اول کشور است

ابراهیم رحیم‌پور، معاون پیشین وزارت امور خارجه در تحلیل حمله‌ها به ظریف، به خبرنگار هم‌میهن گفت: «نوسانات مواضع آقای ظریف پیش، حین و پس از وزارت بسیار کم بوده است. نکاتی که به آن معتقد است را ابراز می‌کند و معمولاً این صحبت‌ها با گرفتاری و بر خورد از سوی گروهی مواجه می‌شود که خیلی هم در مملکت ما خوشام نیستند. وقتی با آقای ظریف صحبت می‌کنیم، به ایشان می‌گوییم کمتر موضع‌گیری کنید که این تعرضات هم کم‌شود. ولی قبول نمی‌کند و می‌گوید که من وظیفه انسانی، ملی و دینی دارم به این تعرض‌ها هم عادت کرده‌ام. بنابراین موضعش این است که به عنوان یک فرد سابقاً دارای منصب در حاکمیت که دارای موقعیت و محبوبیت بوده، باید حرف و تحلیلش را ارائه کند. چرا این تحلیل‌ها بار دیگر تکرار می‌شود؟ به این دلیل که پس از خروج‌مان از جنگ ۱۲ روزه در یک وضعیت مهم و حساسی هستیم؛ وضعیتی

گروه خبر: وزیر پیشین امور خارجه، چند روز قبل در نشستى با عنوان «ایران سپار جام و آینده نظم جهانی» در موسسه مطالعات ایران و اوراسیا (ایراس) شرکت کرد. جلسه‌ای از سلسله‌نشست‌های «نظم جهانی و سیاست خارجی ایران» که این موسسه برگزار می‌کند و مرور تصاویر منتشر شده از آن نشان می‌دهد که کارشناسانی از طیف‌های مختلف فکری در آن حضور داشتند. همانطور که انتظار می‌رفت، صحبت‌های محمدجواد ظریف، رئیس پیشین دستگاه دیپلماسی باعث جنجال رسانه‌ای، مجازی و حملاتی مطبوعاتی علیه او شد. حملاتی که با تمرکز بر کلیدواژه «موشک مهم است اما مردم مهم‌تر هستند» طراحی و تلاش شد که از مجموع این اظهارات، دوگانه موشک و معیشت ایجاد شود. حملاتی که دوام چندانی نداشت و بر خلاف تجربیات مشابه، نه در شبکه‌های اجتماعی و نه در فضای رسانه‌ها پایدار نشد.

موشک مهم است اما مردم مهم‌تر هستند

آنچه مورد توجه جریان تندرو قرار گرفت، در واقع بخش پایانی صحبت‌های ظریف و پیش از پرسش و پاسخ‌ها بود. او گفت: «همیشه گفتم موشک بسیار مهم است اما مردم مهم‌تر هستند و مردم، ایران را در قرن‌های گذشته نگه داشتند، هر که به ایران حمله کرده نتوانسته ایرانی را شبیه خودش کند، برای این توان ارزش قائل شویم، بنابراین عامل عمده قدرت خود را حفظ کنیم. یکی از مسیرهای آن این است که مردم را از نظر اقتصادی تأمین کنیم. برای این کار سرمایه ایرانی برای ساخت ایران کافی است اما سرمایه نیاز به امنیت دارد که راه آن مقابله با رانت و فساد است. اولویت دوم تقویت بنیه نظامی است. مرحله سوم افزایش روابط با کشورهای منطقه است و اینکه اجازه ندهیم فاصله اهداف آنها و اسرائیل توسط خود ما پر شود. ضرورت دیگر اینکه گفت‌وگو کنیم. همین جنگ اخیر با گفت‌وگو تمام شد. بالاخره یکی ساعت ۴ صبح تماس گرفت و گفت ما نمی‌زنیم آن یکی هم گفت ما هم نمی‌زنیم، جنگ با گفت‌وگو تمام می‌شود اما بهتر است این گفت‌وگو وقتی انجام شود که اهرم قدرت داریم.»

همچنین قسمت دیگری از صحبت‌های او که معطوف به موضوع مذاکرات بود و در بخش پرسش و پاسخ مطرح شد نیز مدنظر مهاجمان قرار گرفت. او در پاسخ به سؤالی در مورد موضوعات احتمالی مذاکره احتمالی نیز تصریح کرد: «دوستان سابقم می‌گویند چرا در رابطه با آمریکا فقط یک موضوع را حل کردی، مگر نمی‌دانی مشکل روابط ایران و آمریکا فرا تر از هسته‌ای است؟ می‌گویم اجازه نداشتیم اما امروز می‌گویم اینکه تلاش کنیم مشکل هسته‌ای را با هسته‌ای حل کنیم امروز نشدنی است. آن روز می‌شد و قدر آن دانسته نشد اما امروز نمی‌شود. لذا تا آن‌گیزیم برای بحث‌های دیگر طراحی داشته باشیم که اگر بخواهیم درباره آنها صحبت کنیم به معنای تسلیم نیست بلکه به معنای امتیاز گرفتن است. برادران عزیز نظامی گفته بودند ما موشک بالایی دو هزار کیلومتر نمی‌سازیم، چرا این امتیاز بدون گرفتن امتیازی داده شد؟ چون وقتی قرار نیست درباره موضوعی گفت‌وگو و بده‌بستان شود، مجبوریم برای دفع اثر امتیازاتی را مجانی بدهید کما اینکه بازرسی‌های آژانس را بعد از قانون راهبردی مجلس فقط برای دفع شر دادیم و در دولت شهید رئیسی هم همین بود.»

دوگانه توان دفاعی و مردم

روزنامه کیهان واکنشی عصبی به این اظهارات نشان داد و در واقع می‌توان آن را بلندترین صدایی دانست که شنیده شد. نه از لحاظ منطق بلکه از لحاظ نحوه پرداخت به صحبت‌های ظریف. نویسنده کیهان با پشت سر هم آوردن برخی ادعاهای سیاسی تکراری در حوزه‌های مختلف از سیاست داخلی تا دیپلماسی، در یادداشتی با عنوان «آقای ظریف! با امنیت ملی بازی نکنید» با اندکی پس و پیش کردن و به هم چسباندن صحبت‌های ظریف نوشت: «جناب آقای (محمدجواد ظریف» وزیر اسبق امور خارجه، اخیراً در اظهارنظری تأمل‌برانگیز گفته است: اجازه مذاکرات غیرهسته‌ای را نداشتیم، اما امروز دیگر حل مشکل هسته‌ای با هسته‌ای ممکن نیست. موشک بسیار مهم است اما مردم مهم‌تر هستند و مردم، ایران را در قرن‌های گذشته نگه داشتند.» در ابتدا باید از ایشان پرسید که شما به‌زعم خودتان با همان «اجازه مذاکرات هسته‌ای» چه دستاوردی کسب کردید؟! خودتان می‌دانید که «تقریباً هیچ» دستاوردی کسب نکردید؛ ولی ای کاش صرفاً همان «تقریباً هیچ» بود. مذاکرات هسته‌ای که شما سکندار آن بودید، نه تنها هیچ دستاوردی نداشت، بلکه خسارت محض در پی داشت. به واسطه آن مذاکرات، هم تحریم‌ها دو برابر شد و هم در قلب را کتور هسته‌ای که حاصل مجاهدت و تلاش شبانه‌روزی دانشمندان کشورمان بود، بتن ریخته شد. متأسفانه جناب ظریف در سخنان اخیر خود، عملاً دو عنصر اساسی کشور یعنی «امنیت ملی» و «رفاه عمومی» را در مقابل یکدیگر قرار داده است. این اظهارات در بطن خود حامل